*f. आ (als Erklärung von बर्हणा) = परिवृद्धि oder परिहिंसा.

परिबर्हवत् Adj. *mit dem gehörigen Geräthe versehen* (Haus).

परिबाध् f. *Belästiger, Peiniger.* Mit Grassmann auch RV. 8,45,40. 9,105,6 परिबाधः st. परिबाधः zu lesen.

परिबाध 1) m. *ein hemmender Dämon* Mantrabr. 2,5,6. 7. — 2) f. आ *Mühseligkeiten, Beschwerden.*

परिबृंहण n. 1) *Stärkung* Karaka 8,3. — 2) *Wohlfahrt.* — 3) *Anhang, Zusatz* (zum Veda).

*परिबोध m. *Vernunft.*

परिबोधन n. und °ना f. *Ermahnung, admonitio* Kâd. 2,56,16. 100,10. 111,17. 44,6.

परिबोधनीय Adj. *zu ermahnen, admonendus* Kâd. 2,112,12.

परिबोधवत् Adj. *mit Vernunft begabt.* v. l. प्रतिबोधवत्.

परिभक्त m. in अपरिभक्त.

परिभक्षण n. 1) *das Auffressen.* — 2) *das Angefressensein durch* (Instr.).

परिभय m. *Besorgniss, Furcht.*

परिभव m. *eine ehrenrührige Behandlung, Beleidigung, Kränkung, Demüthigung, Erniedrigung, an den Tag gelegte Geringschätzung, — Verachtung, — gegen Jmd* oder *Etwas* (Loc., Gen. oder im Comp. vorangehend) *von Seiten Jmds* (Instr., Abl. oder im Comp. vorangehend). °पद n. und °भवास्पद n. *ein Gegenstand der Geringschätzung* u. s. w.

परिभवन n. *Demüthigung, Erniedrigung.*

परिभवनीय Adj. *der beleidigt —, gekränkt —, gedemüthigt werden kann* Mâlav. (ed. Boll.) 15, 15, v. l. *zu demüthigen* Kâd. 263,9.

परिभविन् Adj. *beleidigend, kränkend, Geringschätzung an den Tag legend, gering achtend, Jmds* (Gen.) *spottend* (von Belebtem und Unbelebtem).

परिभाग Kâraṇḍ. 44,17 fehlerhaft für °भोग.

परिभाण्ड n. *Geräthe, Mobilien.*

परिभाव m. *Geringachtung* Pañkat. 56,8. °भव ed. Bomb. 1,59,12.

परिभावन 1) n. *das Zusammenhalten, Bilden einer festen Masse.* — 2) f. आ *a) das Nachdenken.* — *b)* in der Dramatik *Neugier erregende Worte.*

परिभाविन् Adj. = परिभविन् 312,12. Nom. abstr. °विता n.

परिभाषण 1) Adj. *viel redend* in अ° (Nachtr. 3). — 2) n. *a) das Plaudern, Gespräch, Unterhaltung.* — *b) Zurechtweisung, Verweis; Tadel, Vorwurf* Lalit. 217,20. — *c)* *= नियम.

परिभाषणीय Adj. *zurechtzuweisen, dem ein Verweis zu ertheilen ist.*

परिभाषा f. 1) *Rede, Worte.* — 2) *Tadel, Vorwurf; Beschimpfung* Bâlar. 261,18. Nur Pl. — 3) *eine allgemeine Bestimmung, die durchweg Geltung hat;* insbes. *eine grammatische.* — 4) Titel verschiedener Werke Opp. Cat. 1.

परिभाषाचन्द्रिका f. (Opp. Cat. 1), °भाषाप्रकाशिका f. (ebend.), °भाषाप्रदीपार्चि m., °भाषाभाष्यसूत्र n. (Opp. Cat. 1), °भाषाभास्कर m. (ebend.), °भाषामञ्जरी f., °भाषार्थदीपिका f., °भाषार्थसंग्रह m., °व्याख्याचन्द्रिका f., °भाषावृत्ति f., °भाषाव्याख्या f. (Opp. Cat. 1) und °भाषासंग्रह m. (ebend.) Titel von Werken.

°परिभाषिन् Adj. *redend.*

परिभाषेन्दुशेखर m., °काशिका f., °संग्रह m. (Opp. Cat. 1) und °भाषोपस्कार m. Titel von Werken.

परिभाष्य Adj. in अ° (Nachtr. 3).

परिभू Adj. mit Acc. 1) *umgebend, umfassend, zusammenhaltend.* — 2) *rings sich erstreckend, durchdringend.* — 3) *überlegen, leitend, lenkend.*

परिभूतता f. Nom. abstr. zu परिभूत *gedemüthigt, gekränkt, erniedrigt* Vaǵrakkh. 34,18.

परिभूति f. 1) *überlegene Kraft.* — 2) *Kränkung, Demüthigung, Erniedrigung, an den Tag gelegte Geringschätzung.* Auch Pl.

परिभूषण m. *ein durch Abtretung aller Landeseinkünfte erkaufter Friede* Spr. 4600, v. l.

परिभेद m. *Verletzung.*

परिभेदक Adj. *durchbrechend.*

परिभोक्तर् Nom. ag. 1) *Geniesser.* — 2) *der einen Andern ausbeutet, auf eines Andern Kosten lebt.*

परिभोग m. 1) *Genuss* (auch *ehelicher*) Kâraṇḍ. 44,17 (°भाग gedr.). — 2) *Mittel zum Genuss, Subsistenzmittel.*

परिभ्रंश m. *das Entwischen.*

परिभ्रंशन n. *das Verlustiggehen, Kommen um* (Abl.).

परिभ्रम 1) Adj. (f. आ) *umherfliegend* in खे°. — 2) m. *a) das Umherschweifen, Hinundhergehen.* — *b) Umschweife, nicht zur Sache gehörige Reden.*

परिभ्रमण n. 1) *das Umlaufen, Umdrehung.* — 2) *das Hinundhergehen.* — 3) *Umkreis.*

परिभ्रामण n. *das Hinundherdrehen, Hinundherbewegen.*

°परिभ्रामिन् Adj. *umherlaufend auf* Bâlar. 290,18.

*परिमङ्कन n. Nom. act.

1. परिमण्डल n. *Umkreis* Hemâdri 1,305,8.

2. परिमण्डल 1) Adj. (f. आ) *kreisförmig, rund, kugelförmig, kugelrund* Çaṃk. zu Bâdar. 2,2,11. — 2) m. *eine giftige Mückenart.*

परिमण्डलकुष्ठ n. *eine Art Aussatz,* = मण्डलकुष्ठ Karaka 2,5.

परिमण्डलता f. *Kreisförmigkeit* Kâd. 46,5.

परिमण्डलित Adj. *rund gemacht.*

*परिमत् Adj. von मन् mit परि.

परिमन्थर Adj. (f. आ) *überaus langsam, — träge* Kaṇḍak. 54,2.

परिमन्थरता f. *Trägheit.* विवेक° Veṇis. 162.

परिमन्द Adj. *überaus matt* (Auge). Am Anfange eines Comp. Adv. *klein wenig.*

परिमन्दता f. *Abgespanntheit, das Gefühl der langen Weile.*

परिमन्यु Adj. *grollend.*

परिमर 1) Adj. *dessen nächste Umgebung hingestorben ist.* — 2) m. *das Sterben um Jmd her.* ब्रह्मण: °र: heisst *eine auf den Untergang der Widersacher gerichtete magische Handlung.* दैव: °र: *das Hinsterben der Götter* Kaush. Up. 2,12.

परिमर्द m. 1) *Verbrauch.* — 2) *Aufreibung, Vernichtung* (eines Feindes).

परिमर्दन n. 1) *das Einreiben* Karaka 6,11. — 2) *Mittel zum Einreiben* Karaka 6,24.

परिमर्श m. *Erwägung, Betrachtung* MBh. 12, 120,19.

परिमल m. 1) *Wohlgeruch.* Am Ende eines adj. Comp. f. आ. — 2) *ein wohlriechender Stoff.* — 3) *eine Versammlung von Gelehrten. — 4) *ehelicher Genuss.* — 5) Titel verschiedener Werke Opp. Cat. 1. — 6) N. pr. eines Dichters.

परिमलय्, °यति *wohlriechend machen* Prasannar. 149,7.

परिमल्ल m. N. pr. eines Autors.

परिमा f. *Maass im Umfange* Maitr. S. 1,4,11.

परिमाण n. 1) *das Messen.* — 2) *Maass, Umfang, Grösse, Gewicht, Dauer, Anzahl, Betrag.* Am Ende eines adj. Comp. f. आ.

परिमाणक n. = परिमाण 2).

परिमाणवत् Adj. *messbar.* Nom. abstr. °वत्त्व n.

परिमाणिन् Adj. *was gemessen wird.*

परिमाणय (?) n. *Umfang* Verz. d. Oxf. H. 48,*b*,2. Vgl. पारि°.

परिमाथिन् Adj. *hart mitnehmend, aufreibend.*

परिमाद् f. und °माद m. Bez. *von sechzehn* Sâman, *welche zum* Mahâvratastotra *gehören.*

*परिमार्ज्ञ Adj. von मर्ज् mit परि.

परिमार्ग m. *das Umhersuchen.*

परिमार्गण n. *das Nachspüren, Aufsuchen.*